

రామచిలక

వల్లభ విజయకృమాంక

రోడ్డు ప్రక్కన చెట్టు నీడలో అతను కూర్చున్నాడు. ముందు చిన్న గుడ్డ పరచివుంది. దాని ప్రక్కనే వెదురుతో అల్లిన పంజరం. గుడ్డ మీద యేవో అట్టముక్కలు పేర్చివున్నాయి.

పంజరంలో చిలక గాభరాగా ఆటూ యిటూ తిరుగుతున్నాది. నగం కత్తిరించిన రెక్కలు టపటపా కొట్టుకుంటూ

యెక్కడికో యెగిరిపోవాలని ప్రయత్నిస్తున్నది. ఎక్కడికి యెగరలేనని తెలిసినా, చిలక తన ప్రయత్నం మానటంలేదు.

ఎంద ఊండి పోతున్నా చెట్టుక్రింద చల్లగావుంది. పంజరం ముందుకూర్చున్న స్యక్తి దృష్టి చిలకమీద లేనేలేదు, ఎటో చూస్తూ, నగం పండిన మీసాలు వేలితో రాసుకుంటున్నాడు ఆస్పదప్పుడు. 'చిలక చేత జోస్యం చెప్పించుకుండుకు యెవరయినా రాకపోతారా' అని ఆలోచిస్తున్నాడు.

ఎవరికీ ఆర్థంకాని బ్రహ్మారాతని చిలక చెప్పేస్తుంది. అదీ కేవలం వదిపైసలకే! చెప్పించుకునే వాడికి దక్కేది తృప్తి! చెప్పినందుకు దానికో బియ్యపు గింజా!

పక్కనేవరో కదిలినట్టయి, వులిక్కి పడ్డాడతను. పక్కకి తిరిగి చూశాడు.

భుజానికి ప్రేలాడే పుస్తకాల సంచీని నేలమీద పెడుతూ పక్కనే కూర్చున్నాడు బాబు.

“బడికి వేళకాలేదా!” ముడతలుపడిన నుదిటిని చేత్తోరాసుకుంటూ ఆడిగాడతను.

“ఊహా!” యింకా బోల్డుచైవుంది. ఇవాళ చిలక్కి సెనగలు తెచ్చాను తాతయ్యో!” జేబులో దాచివున్న సెనగలు బయటికి తీస్తున్నాడు బాబు.

“ఇదుగో చిలకా. యింద” బాబు ఓ గింజను సున్నితంగా పట్టుకొని వేళ్ళని పంజరంలో పెట్టాడు.

చిలక బాబువైపు, వేళ్ళ మధ్య వున్న గింజ వైపు చూసింది. ఒకసారి పైకి కిందకి తలాడించి వాయ్యారంగా నడుస్తూ దూరంగా వెళ్ళిపోయింది.

“అది నువ్వు పెరితే శినుడు బాబూ, యిలాతే. నేపెడతా”

బాబు తాత చేతిలో నాగ్గయిదు గింజలుంటాడు ‘నేను పెడితే యెందుకు తినదో’ అనుకున్నాడు మనసులో.

తాత గింజమీద తోలువొలుస్తున్నాడు.

బాబు కళ్ళార్పకుండా చిలకనే చూస్తున్నాడు.

“అబ్బ, దాని ముక్కు ఎర్రగా ఎంత బావుందో! రామంవాళ్ళ చిలకికన్నా యిదే యెంతో బావుంటుంది. రామం వాళ్ళ చిలక్కి ఆసలేంరావు. అదొట్టి మొద్దు చిలక, కానీ, యీ చిలక యెన్ని గమ్మత్తులు చేస్తుందో!”

తాతయ్య వేలుపట్టుకొని తమాషాగా పల్లిలు కొడుతుంది. ఎలాంటి వాళ్ళకయనా గమ్మత్తుగా యిట్టే శోన్యం చెప్పేస్తుంది ఎప్పుడయిన తాతయ్య “రాముడు” అని పిలిస్తే ‘ఓ’ అంటుంది కూడా!

బాబు ద్యానంతా పంజరంలోంచి చిలక మీదే. కానీ దాని ద్యానంతా పంజరం లోంచి కనపడే ఆకాళంవైపే! చిలక్కి కావల్సింది సెనగగింజలూ బియ్యపు గింజలేకాదు, స్వేచ్ఛకావాలి!

బాబు చూస్తుండగానే అక్కడికో కళ్ళజోడబ్బాయి వచ్చాడు. పంజరం ఎదురుగా మోకాళ్ళమీద కూర్చుని తాతకి వదిపైసలిచ్చాడు.

జరగబోయేది తల్చుకుంటే బాబుకి చాలా ఆనందంగావుంది. తాతయ్య పంజరం తలుపు తీస్తాడు చిలక తీవిగా ఆతని వేలిమీద కూర్చుంటుంది. ఆతను దాన్ని ముద్దుపెట్టుకున్నాక పల్లికొట్టి, “ఓ” అని అరుస్తూ గుడ్డమీద పేర్చిన అట్టముక్కల దగ్గరకు వెళ్తుంది.... ఆ తర్వాత....

అలోచించినంతసేపూ పట్టలేదు. తాత పంజరం తలుపు తీశాడు. చిలక వేలెక్కితమాషాగా కళ్లు కదిలించింది. తాతయ్య ముద్దెట్టుకోగానే పట్టికొట్టి కిందకి దిగిపోయింది.

“రాముడూ” తాత ముడతలు పడ్డచేతిని ముందుకి చూచాడు. అరచీతిలో తొక్కతీసిన సెనగగింజవుంది. గబగబా దగ్గరికొచ్చి ఆ గింజను తినేసి అట్టముక్కల దగ్గరికి వెళ్ళిపోయింది చిలక. “నేను తెచ్చిన గింజ తిన్నాది. ఎవరు

అతనలా మాట్లాడ తూనే వున్నాడు.

చిలక అట్టముక్కల చుట్టూ హందాగా నడుస్తున్నాది

అప్పుడప్పుడు ఆగి ఒక్కో ముక్కవీ ముక్కుతో తీసి దూరంగా పడేస్తున్నాది. బాబు కళ్ళింతలు చేసుకుని చిలకనే చూస్తున్నాడు

తాత ఓ క్షణం మాటలు ఆపేసాడు. చిలక అట్టముక్క వుచ్చుకుని తాత దగ్గరికొచ్చింది.

శనగగింజ నోటికందినంతమాత్రాన నీతితప్పదు రాము చిలక!

పది పైసలకయినా, పది రూపాయిలకయినా ఫలితాన్ని పదిలంగా చెప్పే తీరుతుంది.

పెడితే యేం” బాబుకి చాలా ఆనందం వుంది

“రాముడూ” తాత మళ్ళీ పిల్చాడు. చిలక ‘ఓ’ అంది.

దొరబాబు గురించి చెప్పు.... వినాయకుడివి తల్చుకో.... ఏడు కొండల వాడివి తల్చుకో! దొరబాబు కేవలద్దో చెప్పు.... మంచి జరుగుద్దా.... నీమతెల్లారా.... పెద్దవు తారా.... పోలే రమ్మ ఆనగా విజు చెప్పు....

“భలే. ఎదురింటి జోస్యులవారు కూడా యిత బాగా చెప్పలేరు.” బాబు మనసు ఎగిరెగిరి పడుతున్నది.

చిలక బాబువైపు చూడను కూడా లేదు. ఏదో పేద్ద పనున్నట్టు పంజరంలోకి వెళ్ళిపోయింది.

తాత అట్టమీద రానున్నది చదివాడు. ‘వినాయకుడి సాక్షిగా చెప్పేవి సత్యం. సరస్వతి దయ నీ మీదనే వుంది అనుకున్న అమ్మాయినే పెళ్ళాడతావు. జీవి

తంబో ఎదురు దెబ్బలు ఎక్కువగా లేవు. ప్రకాశం బావుంటుంది. లోగాండపు. గొప్ప భవిష్యత్తు వుంది.'

కళ్ళజోడబ్బాయి అంతా అర్థం అయి సోయినట్టు తలాచీస్తూ వెళ్ళిపోయాడు. పసి వైనల బిళ్ళని పంజరం చుట్టూ తీప్పి కొంటిని దోపుకన్నాడు తాత.

"అమ్మో దేవుడు ఎవరికీ తెలియండా నుడును పిద గాస్తోడట కమా" బాబు అనుమానం తీర్చుకుంటున్నాడు అవు నన్నట్టు తాకి తయారాడు.

"మరి, నీ చిలక తడ తాలలా చెప్పే స్తున్నాడి?"

"అదంతే. దానికి అన్నీ తెలుసు."

'అంటే యిది ఏ బి.డి. చిలకన్ను కంట ఎలాగయినా దీన్ని కొనెయ్యాలి. మరయితే, నేను నా చదువుకుంటానో లేదో అడిగెయ్యనా ఉహం. వద్దుకే' అను కున్నాడు బాబు.

"ఏం తాతా, దీన్ని నాకు ఆమ్ముతావా?" బాబు అనుమానం తీరక ప్రశ్నించాడు.

ముసలితాత మీసాల్లోంచి చిరునవ్వు కలుక్కుమంది. 'అలాగేలే' అన్నాడు.

బాబు మరేదో అడిగేలోగా బడిగంటలు వినిపించాయి. నంది బుజానికి తగిలించు కుని పంజరం ముందుకు వంగి, 'సాయం శ్రమ మళ్ళీ వస్తానే రాముడూ' అని అరిచి పరుగు తీశాడు బాబు

అతని అరుపు రాముడికి అర్థం కాలేదు, భయపడి పోయింది రామచిలక.

మొదటిసారి బాబుకి చెట్టు కింది తాత య్యతో పరిచయం కలగటానికి కారణం ఆ రామచిలకే.

రామం వాళ్ళ యింట్లోని రామచిలకని మాసిరప్పటినుండి బాబు తనూ ఓ చిలకని పెంపాలని సరదా పడసాగాడు. కావీ చిలకని పెంచటం అంటే మాటలా దానికో పంజరం కావాలి దానికి తినడాని కెన్నో పెట్టాలి.... యింకా, చాలా మాజి క్కులు నేర్పాలి అబ్బో! అదేమంత సులభం కావే!

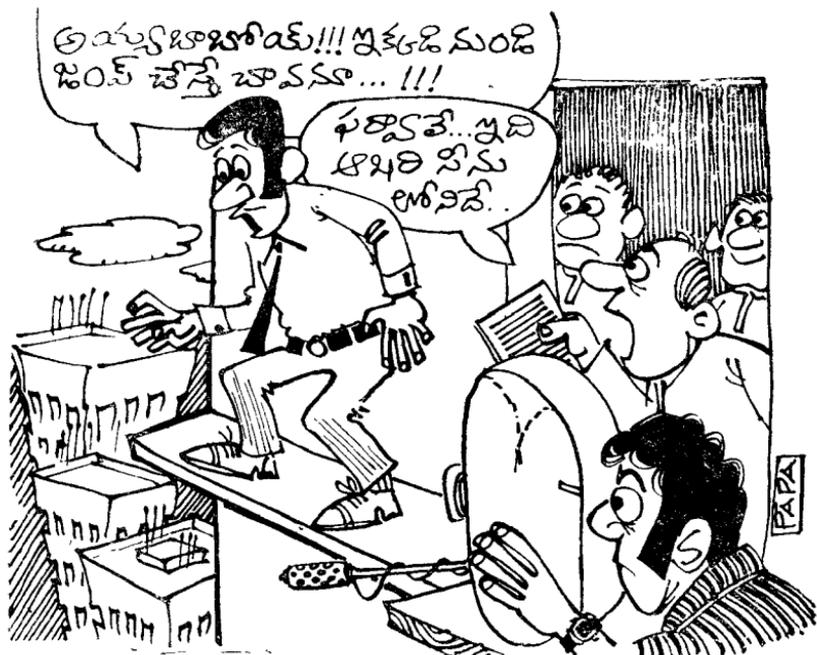
బాబుకి తాత దగ్గరున్న చిలకలో తను పూహించిన అన్ని లక్షణాలూ కనపడ్డాయి మెల్లిగా ఒక రోజు అడిగాడు 'తాతా, చిలకని అమ్మమ్మలావా?'

తాత ఏకక సున్నాడో కానీ, పెంచనే సరే అన్నాడు.

చిన్నా మాట వినగానే బాబుకి చిలక తండ్రి పోయినట్టు విపించింది.

అమ్మ దగ్గర కొంత మారాం చేస్తే సరి, తినే ఒక రూపాయిస్తుంది. అప్పు డీలచక్కాతను చిలకని పెంచుకుంటాడు. చిలకని జేరం చేసి కొనేవాడిలా "ఎంత కమ్ముతావ్?" అన్నాడు.

తాత పది రూపాయలనేసరికి బాబు

పుత్రాహం నీమకరి పో... అత
చాలా దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నట్టవిపించింది
బాబుకి.

“ఏం తాతా, అలా వున్నావ్?” బాబు
వుండబట్టలేక అడిగాడు.

“నా మనవరాటికి వారం రోజులు
జ్వరం. రోజు రోజుకీ ఎక్కువవుతున్నాడే
కానీ తగ్గటం కద.” తాత చెబుతుంటే
బాబుకి ‘పాపం’ అనిపించింది

“డాక్టరు దగ్గరకి తీసుకెళ్ళకూడదూ,
మందిస్తాడుగా!” అన్నాడు.

“ద బ్వి య్యం దే ఎవరు చూస్తారు

బాబు!” తాత బాబునో నిరాల స్పష్టంగా
తెలుస్తున్నాది.

“పిల్లదానికి జ్వరం తగ్గుతుందా లేదా
అనే బెంగగా వుంది. దానికి నీ వయస్సే
బాబుకి తాత మాటలు వికలని లేదు.
వింటూంటే ఏవోగా వుంది.

“చిలకవి జోస్యం అడగలేక
పోయావా? నిమిషంలో చెప్పేస్తుంది.”
బాబు అమాయకంగా నలహా యిచ్చాడు.
ఆతని దృష్టిలో చిలక చెయ్యనిదేదీ లేదు.
అమ్మమ్మ అన్నుడప్పడనే బ్రహ్మ రాతనే
చిలక చెప్పెయ్యగలుగుతూంటే, యీ

జ్వరం గురించి చెప్పటం దానికో లెక్కా' అనుకున్నాడు. ఇంత మంచి చిలకని వుండకుని యీ తాత ఎందుకీలా బెంబేలు వడకున్నాడో ఆర్థం కావటం లేదు.

తాకి అంత విచారంలోనూ బాబు మాటలు వింటే నవ్వాచ్చింది కానీ ఎలాంటి నవ్వునయినా అతని మీసాలు దాచెయ్యగలవు కాబట్టి 'తాత నవ్వుకున్నా దని గ్రహించలేక పోయాడు బాబు

"ఈ చిలకని అమ్మినా సరే, పిల్లని దాక్టరుకి చూపించాలి. జ్వరం ముదిరి పోతుంది." తాత గొణుక్కున్నాడు బాబు వెళ్ళిపోతుంటే, ఈ మాటా బాబు వినాలని అన్నవి కావు స్వగతంగా అనుకుంటూ పైకి గొణిగడంలే!

తాత మాటలో బాబు గుండెలో రైట్ల పరిగెత్తాయి. చూడనైతే చూశాడు కానీ ఎప్పుడూ ముట్టుకో లేదేమో కూడా!

ఆ రోజే, బాబు యింటికెళ్ళాక రేకు హుండీలో దామకన్న దబ్బు లెక్క పెట్టాడు. రైల్వరూఫాయి మీద రెండు పైసలు ఉంది.

'అమ్మా' రాక్ష చిలకని కొండామా? అడిగాడు.

'చూద్దాంలే' అనే మాటకి ఆర్థం బాబుకి తెలుసు. ఆంధ్రువల్ల చిలకని గురించి అమ్మన దగ్గటం లో లాభం లేదను కున్నాడు. వీలయినంతవరకు దబ్బులు

పోగుచేసి చిలకని కొనెయ్యాలని నిశ్చయించాడు.

రోజూ బడికెళ్ళే దోవలో తాతయ్యని చిలకని కలుసుకోవడం రివాజయిపోయింది బాబుకి. తాత యొక్కడ మనసు మార్చేసుకుంటాడో అనే భయం వల్ల కాబోలు అప్పుడప్పుడు 'చిలకని అమ్ము తావు కదూ' అంటూ జ్ఞాపకం చేస్తూంటాడు బాబు!

బాబు ఆలా అడిగినప్పుడల్లా తాత పూకొట్టేవాడు విజంగానే తాతను చిలకని అమ్ముతాడా? దాన్నమ్మితే యింకోటి కొనాలి. దానికి మళ్ళీ అంతా కొత్తగా నేర్పాలి యదంతా యెంత చికాకు!

"ఒరే, యిందరోయ్, యేమయినా కొనుక్కో" అంటూ మా వయ్య రూఫాయి నోటు బాబు చేతిలో పెట్టాడు. రైల్వెక్కుతూ. బాబు మొసం చేటంత యింది.

'దీంతో నా దగ్గర నాలుగు రూఫాయలున్నాయనమాట' అనుకున్నాడు. కానీ యింకా ఆరు రూఫాయలు కావాలే, ఎలా మరి? అమ్మనడిగితే యెప్పుడో కానీ దబ్బు వ్వను. నాన్న మాత్రం యే బదుపైసలో యిస్తుంటాండు.

మామయ్య గడిగడిక్కి యీ పూరొస్తే బాగుండును, ప్రతీసారి రూఫా

యిస్తాడు. కానీ మావయ్య ఎప్పుడుబడితే
అప్పుడు రాడుగా:

* * *

రోజులాగే ఆ రోజు కూడా బాబు
చెట్టు క్రింద తాతని కలుసుకున్నాడు. బడి
కింకా చాలా తైం వుండటంవల్ల తీరిగ్గా
పంజరం పక్కనే కూర్చున్నాడు.

'చిలకని అమ్మేస్తాడా? మరి నా దగ్గర
అంత డబ్బు లేదే! ఐతే మరెవరో రాను
చిలకను కొనేస్తారన్న మాట! మరి నాకు
రామచిలక వుండదు. ఎలా యిప్పుడూ?'
ఇదొక అర్థం కాని సమస్య అయిపోయింది
బాబుకి.

చిలకని కొనాలని నాన్నని కానీ,
అమ్మని కానీ డబ్బులడిగితే, కుద్దదండుగ
అంటారని బాబుకి తెలుసు. కాళ్ళకి తెలీ
కుండా కొనేసి ఎవరో యిచ్చారని అబద్ధం
ఆడెయ్యచ్చునుకున్నాడు బాబు. కానీ
యిప్పుడా దైర్యం కూడా లేకపోతూండే
మరి.

'ఏమయినా సరే, రాముడ్ని నేనే కొనే
స్తాను.' బాగా ఆలోచించి నిశ్చయానికి
వచ్చాడు బాబు.

'ఆ మనవరాలికి జ్వరం యిప్పుడే
రావాలి! అయిరా వెంటనే తగ్గిపోకూడదు.
వెధవ జ్వరం' అనుకున్నాడు కవిగా.

సాయంత్రం దోవలో బాబుకి చెట్టు
కింది తాత. రామచిలక కనిపించలేదు.
దాదాపు ఏడుపు ముఖంతో యిల్లు చేరాడు
బాబు.

* * *

"జయా, డబ్బు పెట్టిలో పెడు
తున్నాను. రెండు వందలున్నాయి
జాగ్రత్త." వీధిలో కూర్చున్న బాబుకి
నాన్నగారి మాటలు వినిపించాయి. మరో
పావుగంటలో ఆయన బజారుకి వెళ్ళి
పోయాడు. అమ్మ కూడా పక్కంటికి వెళ్ళి
పోయింది. బామ్మ గుడి కెళ్ళింది. ఇప్పు
డప్పుడే రాదు. బాబు ఆలోచిస్తున్నాడు.

మెల్లిగా వెళ్ళి నాన్న పెట్టిలో దాచిన

చ ట్నీ మీ ల్

● భర్త: ఈ నెల బొత్తిగా పచ్చడి మెతుకులు పెడు
తున్నావేం?

భార్య: 'అంతా మన మంచితే' చీర కోసం.

—వుంగరాల వీరవెంకటసుబ్బారావు చెల్లూక.

దబ్బులో కొంత తీసేస్తుంటే అనిపించింది బాబుకి. 'బాబోయ్, దొంగతనం చెయ్యడమే' భయంగా వుంది. 'ఫరవాలేదు. ఎవ్వరూ లేరు. చూసే వాళ్ళెవరు?' అతని చిన్ని హృదయానికదే దైర్యం.

పరిస్థితి ప్రభావం బాబు మీద చక్కగా పన్నేసింది. పెట్టిలోంచి కొంత దబ్బుయితే తీసుకున్నాడు కానీ మనసు బిక్కు-బిక్కుమంటున్నది. ఆ రాత్రింతా అమ్మనీ, నాన్ననీ సూటిగా చూడలేక పోయాడు. బామ్మ 'దొంగతనం మహా పాపం' అని కఠ చెబుతుంటే బాబు కాళ్లు వణికాయి. పోనీ ఆ దబ్బుని మళ్ళీ అక్కడే పెట్టె ప్లేస్ అనిపించింది. కానీ బాబు కళ్ళ ముందు పంజరంలోంచి చిలక వయ్యారంగా నడుస్తూ పూరిస్తున్నది.

రాత్రి కలలో పంచరంగుల రామచిలక బోలెడు గమ్మత్తులు చేసి చూపించింది.

పొద్దున్నే, నాన్న పెట్టె తెరిచేసరికి బాబుకి ముచ్చెమటలు పోసేశాయి. కానీ ఆయన పాంటూ చొక్కా తీసుకుని వెళ్ళి పోయారు. 'హమ్మయ్య' అనుకున్నాడు బాబు.

త్వరగా చల్లర్నూ తీసేసి, పుస్తకాలు గబగబా సర్దుకుని రోజూ తన్న వేగంగా బడికి బయల్దేలాడు బాబు

బాబు జేబు బరువుగా వుంది అతని

గుండెలాగ. ఎక్కడా ఆగకుండా గబగబా నడుస్తూ మర్రిచెట్టుని సమీపించాడు. కానీ అతనికి చెట్టు నీడలో తాక కనిపించలేదు.

బాబు ఆకగా దూరంగా వున్న రోడ్డు నైపు చూస్తున్నాడు. రోడ్డు మీద కాళ్లు భలే జోరుగా తిరుగుతున్నాయి. బాబుకి భయంగా వుంది. చూస్తూండగానే, దూరంగా పంజరంతో తాకయ్య కనిపించాడు. అంతవరకు వున్న భయం పోయింది బాబుకి. 'అమ్మయ్య, యంకా చిలకవి అమ్మయ్య లేదు' అనుకున్నాడు. తాత చేతిలోని పంజరం చూడగానే ఏదో తెలిసి వుత్సాహం ప్రవేశించింది బాబులో.

భుజానికి వేలాడుతున్న సంచినీ గట్టిగా పట్టుకుని లాగుని ఎగలాక్కున్నాడు.

తాత ఓవేత్తో పంజరం పట్టుకుని రోడ్డు దాటే ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. ఇటూ-ఆటూ అతడిని లెక్క చెయ్యకుండా బిల్ల రంయ్-రంయ్ మంటూ దూసుకు పోతున్నాయి. కానీ అప్పటికే అతను రోడ్డు మధ్య వున్నాడు.

పక్క సందులోంచి లారీ పేగంగా రోడ్డు మీదకొచ్చింది. ఎదురుగా ఆటే వస్తున్న కారు. దాన్ని తప్పించుకోవాలని పక్కకి తిరిగింది.

అంతే. ఆ కర్వాత గావుకేకవిన పడింది.

బాబు వుల్కి పడ్డాడు.... కారా.

**పార్లె గ్లూకో-
బిస్కట్లు
ఎక్కువ రుచిగలవి-
ఎక్కువ శక్తితో
నిండినవి**

ఎల్లప్పుడు వీటిని
కలిగి వుంటాయి:
విటమిన్లు ఎ-డి-బి-బి-
కాల్షియమ్-ఫ్రోటీన్, పాలు,
గోధుమ, పంచదార,
గ్లూకోజ్

everest/306h/PP Tel

**పిల్లలు పార్లె బిస్కట్లు తినాలి
పరిగి ఆనందంతో వుండాలి**

భారతదేశంలో అత్యధికమైన అమ్మకం కలిగిన బిస్కట్లు **పార్లె గ్లూకో**

పోయింది. జనం పరిగెడుతున్నారు. బాబు కూడా మరో క్షణంలో ఆటు పరుగు తీశాడు. చుట్టూ వున్న గుంపుని తప్పించు కుని కారు దగ్గరి కెళ్ళాడు ఆతనికి తెలీ కుండానే కళ్ళు వర్షిస్తున్నాయి బాబుకి గొంతు పెగల్లేదు.

పాపం ముసలతను అదృష్టవంతుడు. దెబ్బలేం తగల్లేదు, యెవరో అంటున్నారు గుంపులోంచి.

'హమ్మయ్య' కారు ద్రయివర్ ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు. బాబు కళ్ళ కారు దగ్గర వెతుకుతున్నాయి. అక్కడ వంజరంలేదు. ఏమయి పోయింటుంది? గుంపులోంచి బయట పడ్డాడు బాబు.

ఎదురుగా అంత దూరంలో వంజరం కనిపించింది. బాబు ఆటు వైపు పరుగు తీశాడు, చిలక గాభవాగా రెక్కలు కొట్టు కుంటూ అరుస్తున్నది. బాబు వంజరం అందుకున్నాడు.

'చిలకకి దెబ్బ తగల్లేదు' అంతేవాలను కున్నాడు తాతని జనం చెట్టుక్రింద కూర్చోపెట్టారు తాతకి నీరసంగా వుంది, ఎవరో పోడా కొవిచ్చారు. తాగడు. కాస్తే వ్షట్లో అంతా ఊమూలయి పోయింది. ఎవరి గొడవల్లో వాళ్ళు పడ్డారు.

బాబు తాతపక్కకి చేరాడు, తాత కళ్ళ మూసుకొని మూలుగుతున్నాడు.

"తాత" బాబు పిలిచాడు, యేం అన్నట్లు చూశాడు తాత.

"దబ్బు తెచ్చాను" తాతకి అర్థము కాలేదు.

"ఇదిగో పదిరూపాయలు. చిలక విస్తావా?" బాబు గొడవ బాబుది, తాత కెలావుందో బాబు కవనరంలేదు.

"పట్టుకుపో, వంజరంతో సహాపట్టుకు పో" తాత విముగ్గా అన్నాడు.

మరో పది విముషాల్లో బాబు వంజ రంతో సహా బిడివైపు పరుగుతీశాడు.

తీరా బిడి చేరాక బాబుకి వంజరం ఓ సమస్యయింది. అఖికి బాబు వంజరంతో సహా రంగడి దుకాణం చేరుకున్నాడు.

"ఒరే రంగా, దీన్ని నీ దగ్గరదావరా. బిడి వదలగానే తీసుకుంటా" అన్నాడు బాబు.

"ఏటండోయ్, చిలకా వంజరపు తెచ్చారు? చిలకెగిరి పోర్ది" రంగడు హాస్యం చేశాడు.

"ఎక్కడికీయెగరదులేవోయ్" అంటూ బాబు బిళ్ళోకి పరుగెత్తాడు. కనిపించిన ప్రతీవాడినీ ఏల్చి మరి చెప్పాడు చిలకని గురించి. అందరూ బాబు మాటలు ఆళ్ళ ర్యంగా విన్నారు, క్లాసులో కూడా బాబు నోరు పూరుకోలేదు.

అఖికి మా స్టరు బెంచెక్కించాడు బాబుని.

'పోన్లే చిలక్తోసం బె. చెక్కేతే ఫరవాలేదు' అనుకున్నాడు బాబు.

కళ్యాణ

మీది 'కట్టెల ఫ్యాక్షన్' అని తెలుసుకుంటే పనిని
 ప్రశస్తినికీ బహుకువ వాన్నే కాదు.

Muralidhar

సాయంత్రం రంగడి దుకాణంలో
 వున్న రామచిలకని చూసాక అందరూ
 రామం చిలకకన్నా ఇదే బావుందంటూనే
 బాబు పొంగి పోయాడు.

* * *

బాబు తమ్ముళ్ళూ, చెల్లెళ్ళూ అంతా
 చిలకని మాసి తెగ్గొమ్మరిసి పోయారు ...
 పంజరం పిల్లి కందకూడదని ఎత్తుగా
 వేళ్ళాడదీశాడు.

“ఎక్కడిదిరా నీకీ చిలక?” అడిగింది
 బామ్మ.

“ఎవరో యిచ్చారేవే.... బామ్మోయ్.
 యిదెలాంటి చిలకో తెల్లూ? పి. ఐ. డి.
 అబద్ధాడదు. పచ్చదూ నిజమే చెప్పే
 స్తుంది. మరేం, నీకూ, అమ్మకీ, యింకా
 ఎవరికీ తెలివి ఎన్నో సంగతులు దీనికి
 తెలుసు. ఏమనుకున్నావో, హూ!” బాబు
 బామ్మ దగ్గర చిలకని గురించి ఒకే పొగడే
 శాడు.

* * *

తోంచేస్తున్న బాబుకి నాన్న మాటలు
 వినిపించాయి. నాన్న కేకలు వేస్తున్నాను
 గట్టిగా. అమ్మేదో ఘర్షణ పడుతున్నాది.

“ఒరేయ్ బాబూ. యిలా రా!” నాన్న
 కేకతో బాబు నీళ్లుకారి పోయాడు. బితుకు-
 బితుకు మంటూ నాన్న ముందు నిల్చు
 న్నారు

“పెట్టిలోంచి డబ్బు తీశావా?”

“ఉహూ.....” బాబు తలాడించాడు.

“అమ్మ తియ్యలేదు.... నువ్వు తియ్య
 లేదు.... బుట్టి తియ్యలేదు.... పెట్టిన డబ్బు
 మాత్రం లేదు. రూపాయలకి కాళ్ళొ
 చ్చాయా?”

“జలా ఐకే లాభం లేదు. ఆ బెత్తం
 యిలా తే.....” నాన్న బెత్తం అందు
 కున్నాడు.

“నాకు నిజంగా తెలీదు నాన్నా!”
 బాబు దీనంగా అన్నాడు.

“ఒరేయ్. ఆ చిలకనడగరా, అది
 చెప్పేస్తుంది.” బామ్మ ముసి-ముసిగా
 నవ్వుకుంది.

నాన్న బాబు వైపోకసారీ, బామ్మ
 వైపోకసారీ చూశాడు.

“ఏరా, యీ చిలక నిజం చెబుతుం
 కదూ?”

“అవును” బాబుకి భయంగా వుంది.

“అయితే దీన్నడుగుదాఁ జయా,
 కాగితం. పెన్నూ తే.”

బాబుకి నాన్న చెయ్యబోయేది అర్థం
 కాలేదు. ‘ఏం చేస్తాడీయనా.....’ అను
 కున్నాడు.

పంజరంలోని చిలకవైపు చూశాడు
 బాబు. అది దానికేం పట్టనట్టు ఇటూ-అటూ
 తిరుగుతున్నది.

బాబుకి చమటలుపోస్తున్నాయి గొంతు
 తడారిపోయింది. ‘నేను డబ్బు తియ్యడం
 యిది చూశ్చేడుగా. దావి మొహం. ఎలా
 చెబుతుందీ?’ అనుకున్నాడు బాబు
 వింకంగా. కానీ అతని మనసులో ఏకు
 తూనే వుంది.

అందరికళ్ళు చిలకమీదే వున్నాయి.
 కొంపదీసి యీ చిలక నా పేరు తియ్యడ
 గదా! అనుకుంటున్నారు యెవరికి వాళ్ళే.

స మ్ థి ం గ్

● పాత పద్యతి

(యిల్లాలి కోరిక తీరనప్పుడు కారపుమెతుకులకు గురయ్యే ఉద్యోగిగారు
 అర్థంకావి గజిబిజి సంతకావికి ముందు చూపులసంజ్ఞతో (ఎక్సేంట్
 పద్యతి) కస్తమర్ దగ్గర యిచ్చి పుచ్చుకోవడం. (కాకుంటే అన్నానికి
 బదులు మొత్తం కారమే వుంటుంది ప్లెంరో’)

చిలక తన పేరున్న చీటీ తీస్తే యేం చెయ్యటమో నాన్నకి బోధపడటంలేదు.

బాబు ఆవేశంగా చిలకనే చూస్తున్నాడు. బాబు కిప్పుడా చిలకని చూడ్డావితే భయంగా వుంది. చిలక కాయితం ముక్కల చుట్టూ తిరగటం మానేసి చతుక్కున ఓ కాయితాన్ని ముక్కుతో పట్టకుంటి. నాన్న దాన్నందికుని మడత విప్పాడు.

అందరి కళ్లు దాని మీదే వున్నాయి. దాని మీద బాబు పేరు రాసుం:

“చిలక నిన్నే దొంగంటున్నది. విజయమేనా? చిలక అబద్ధం | అడదుకదా?” నాన్న బాబుకళ్ళల్లోకి సూటిగా చూశాడు.

తన చిలకే తనని పట్టిచ్చింది. దానికీ తెలుసు 'దొంగతనం మహా పాపం అని. అందుకే అది అబద్ధం ఆడలేదు.

బాబు కళ్ళలో నీరు తగుక్కుమంది.

“నన్ను పట్టిచ్చిన యీ చిలక కోసమే నేను దొంగతనం చేసాను. మరెప్పుడూ

అబద్ధం ఆడను నన్ను కొట్టకు....” బాబు భయంగా కళ్లు మూసుకున్నాడు.

బాబు అనుకున్నట్టే జరగలేదు.... ఆశ్చర్యంగా కళ్ళు తెరిచాడు.

నాన్న నవ్వుతూ బెత్తం దూరంగా విసిరేసి బాబుని దగ్గర తీసుకున్నాడు.

“చూశావా. చిలకలు కూడా అబద్ధం మాడవు. దొంగతనం చెయ్యొచ్చా.... మరెప్పుడూ చెయ్యకేం. పో!” నాన్న నవ్వుతున్నాడు.

బాబుకి అంతా విచిత్రంగా వుంది.... తనని నాన్నెందుకు కొట్టలేదో ఆర్థం కాలేదు. ఈ చిలక నిజంగా పి. ఐ. డి. చిలకే సుమా? ఎలా చెప్పేసిందో. నేనే కీశానని. బాబు దాని తెలివి తేటలకి విస్తు పోయాడు.

నాన్న వ్రేలి మీద చిలక నాట్యం చేస్తూంది.

“రాముడూ! ..” అన్నాడు నాన్న.

“ఓ!” అంది రాముచిలక. *

న్యూ థింగ్

● క్రొత్త పద్ధతి

(అత్తా రాముడు బీర్ జిన్ అంటూ గోలచేస్తుంటే తిప్పించుకోలేక యిల్లాలిచేతి కారపు మెతులకయినా సిద్ధపడి సంతకాలు విరివిగా గీచి పారేసే బార్బర్ సిద్ధమ్ (లేకుంటే వాచ్ మొదలు డెర్రిన్ వంటుండదా సేట్ చమన్ లాల్ అంగడి చూడాల్సిందే!)